

Mødet den 6. Januar 1921.

Fraværende: Brøndum.

1. (J. Nr. 2¹³²—1920). **Skrivelse fra Justitsministeriet om, at det ikke har kunnet godkende Krav om Tilbagerykning af Nationalbankens Bygning ved Bispegade ved en forestaaende Undermuring.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 506—1920). **Meddelelse fra Indenrigsministeriet om, at der bevilges Statstilskud til Opførelse af 17 Beboelseshuse.**

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 501—1920). **Meddelelse fra Indenrigsministeriet om, at der bevilges yderligere Tilskud til Afgravningsarbejder Syd og Vest for Byen.**

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 463—1920). **Indenrigsministeriets Samtykke til, at Kommunen yder Arbejdernes Andels-Boligforening Tilskud og Laanegaranti til Opførelse af to Beboelseshuse.**

Toges til Efterretning.

5. **Indenrigsministeriets Approbation paa Købekontrakter med:**

- a. (J. Nr. 11²⁰—1920). Murerm. V. Jensen.
- b. (J. Nr. 11¹⁹—1920). Malerm. J. Gibskov.

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 251—1920). **Meddelelse fra Overligningskommissionen om Ændringer i Skatteligningen.**
Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 605—1920). **Skrivelse fra Skolekommissionen angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Skoledirektøren skal have kongelig Udnævnelse.**

Følgende Skrivelse forelaa:

»I Skrivelse af 6. August d. A. til Skoledirektionen for Aarhus Købstad og Hasle Herred har Undervisningsministeriet udbedt sig tilstillet et Eksemplar af den for Skoledirektøren i Aarhus gældende Instruks. Ministeriet bemærker samtidig, at man finder det ønskeligt, at der nu i Forbindelse med Revision af Skoleplanen tillægges Skoledirektøren som den øverste Tilsynsmand ved Kommunens Skoler kongelig Udnævnelse, og Direktionen anmodes om at rette en Henstilling til Skolekommissionen og Byraadet om, at der foretages en dertil sigtende Ændring i Skoleplanens § 8.

I den Anledning fremsender Skolekommissionen til det ærede Byraad en Skrivelse fra Skoledirektøren tilligemed et Eksemplar af hans Instruks, som Ministeriet ønsker sig tilsendt.

Hvad Spørgsmaalet om Skoledirektørens Ansættelse angaar, da skal man indskrænke sig til at henvise til hans medfølgende Skrivelse, idet man anser det for rettest at overlade til Byraadet at træffe Bestemmelse om Svaret paa Undervisningsministeriets Spørgsmaal angaaende denne Sag.«

Fra Skoleudvalgets Flertal (Jakob Jensen og Moustén) forelaa følgende Udtalelse:

»Skoleudvalget kan ikke anbefale Byraadet at foretage den i Skoleplanens § 8 omhandlede Ændring; det tilraades Byraadet at fastholde, at

Skoledirektøren fremdeles maa være kommunal ansat. I Betragtning af at samtlige Skoleledere, Overlærere ere kongelig udnævnt og derfor staar noget fjernt fra Skolekommissionen og Udvalget, er det af stor Betydning, at Skoledirektøren, der danner Bindeleddet mellem Overlærerne og Kommissionen og Udvalget, er en kommunal ansat Mand.»

Mindretallet (N. Joh. Laursen) henholder sig til Skolekommissionens Skrivelse.

N. J o h. L a u r s e n pointerede, at Skoledirektøren i Aarhus havde en Stilling, der var forskellig fra Skoledirektørernes Stilling i København, Frederiksberg, Gentofte, Odense og Esbjerg. I disse Byer var Skoledirektøren statsansat, hvorimod han her i Byen var kommunal Tjenestemand. Spørgsmaalet havde tidligere været fremme, og Skolekommissionen mente, at det nærmest maatte være en Byraadssag. Hvis Skoledirektøren fik kongelig Udnævnelse, betød det nemlig en pekuniær Fordel for Byen, idet Kommunen saa kun skulde udrede Grundlønnen, medens Tillægene betaltes af Staten; ligeledes vil Pensioneringen blive overtaget af Skolefonden, og selv om Byen betalte en Del til denne, blev det alligevel en Vinding for Kommunen og tillige for Skoledirektøren. Spørgsmaalet var saa, om Værdien af at have en kommunal udnævnt Skoledirektør kunde siges at være saa stor, at det kunde ophæve de andre Fordele, hvilket Taleren ikke troede. Derfor burde Byraadet overveje Sagen baade pædagogisk og pekuniært, saa vilde man muligvis erkende, at det var rigtigst at være i Trit med Udviklingen andetsteds i Landet.

F o r m a n d e n fandt det mærkeligt, at saa snart den mere frisindede Del af Befolkningen

havde naaet en vis Magtstilling i Samfundets Styrelse, hævede der sig straks fra anden Side Røster om, at denne Stilling burde begrænses. Men naar Aarhus Skolevæsen stod paa den Højde, som det gjorde, saa havde man fra den Side, som nu ønskede en kongevalgt Skoledirektør, ikke Spor af Ære derfor. Fra den anden Side var der tværtimod stadig gjort al den Modstand, som kunde gøres, mod det kommunale Skolevæsens Forbedring. Alle Overlærerne var kongelig ansatte, og Taleren havde erfaret, at disse ikke altid var lette at arbejde sammen med, ja undertiden havde vist sig ganske uskikkede til at styre Skolens Sager. Aarhus Skolevæsen var nu blevet saa stort, at det var ganske nmuligt for Udvalg og Kommission at styre det, uden at man havde et centralt Sted at holde sig til, og et saadant godt Sted havde Byen haft, siden Skoledirektør Buur blev ansat. Taleren tvivlede for Resten ikke om, at det ogsaa vilde gaa udmærket med ham som kongevalgt Embedsmand; men naar hans Funktionstid var forbi, var man ikke længere Herre over, hvem der skulde være hans Efterfølger, og saa vilde det gaa paa samme Maade som ved Ansættelse af de kongevalgte Overlærere. Talerens Parti havde Æren for Skolevæsenets Udvikling i Aarhus, men alligevel havde det hidtil været umuligt at faa en eneste af Partiets Mænd udnævnt til Overlærer i Aarhus, skønt der fandtes Folk, som stod fuldstændig paa Højde med og muligvis over de ansatte. Byraadet havde engang haft Ret til at ansætte Time-lærere, og da disse efterhaanden gik over i fast Ansættelse, var det faktisk Byraadet, som ansatte Byens Lærere; men da Socialdemokratiet blev Flertal i Byraadet, blev denne Ret taget bort og

gik til Skoledirektionen. Taleren kunde derfor ikke tænke sig, at Byraadets Flertal uden Kamp vilde opgive Retten til at besætte Embedet som Skoledirektør, og Skoleudvalgets Flertal kunde ikke tilraade at stemme for denne Ændring af Skoleplanens § 8. Byraadet burde absolut holde paa den Indflydelse, som det igennem den kommunalt ansatte Skoledirektør havde paa Skolevæsenets Stilling. Naar Ministeriet havde forlangt Skoledirektørens Instruks til Gennemsyn, var det næppe kommen af sig selv, men fremkaldt paa anden Maade.

N. J o h. L a u r s e n mente, at Formandens Fremstilling var set lidt igennem farvede Briller. Taleren vilde straks fralægge sig alt Ansvar for Ministeriets Forlangende; det maatte vist ses i Sammenhæng med Indberetningerne angaaende Skoleplanernes Reorganisation, som jo var fremme i Øjeblikket. Formandens Bemærkninger faldt lidt udenfor Sagen. Angaaende Timelæreres Ansættelse, var dette sikkert ikke noget Træk mod Flertallet i Byraadet, og hvad Udnævnelse af Overlærere angik, saa vilde man sikkert i Fremtiden godt kunne faa socialdemokratiske Overlærere ansat i Aarhus; man maatte blot forlange, at de først naaede den pædagogiske Alder, saa de stod lige med de andre i Virksomhed og Anciennitet, og selvfølgelig ansatte man altid Overlærere efter pædagogiske Hensyn og ikke efter politiske. Taleren troede heller ikke, at en kongelig Udnævnelse vilde gøre nogen Forandring for Hr. Buurs Vedkommende, og naar der engang skulde ansættes en anden, vilde jo Byraadet komme til at gøre Indstilling paa samme Maade som andre Steder, og der mærkede man ingen Ulemper der-

ved. Men Spørgsmaalet var, om Aarhus i det lange Løb var tjent med at staa anderledes end det øvrige Land.

Formanden troede ikke, at Pastor Laursen personlig havde foranlediget denne Henvendelse; dertil var han for politisk klog. Men Skoleplanen havde været til Revision mange Gange tidligere, uden at Ministeriet var kommen ind paa Spørgsmaalet om Skoledirektørens Instruks. Efter at Retten til at ansætte Timelærere var frataget Byraadet, havde man kun denne ene Skanse tilbage, hvorigennem Kommunen kunne øve Indflydelse paa Skolevæsenet, og den skulde blive staaende. Pastor Laursen talte om den pædagogiske Alder for Overlærere. Der havde været adskillige indstillet i Aarhus, som var blevet udnævnt til Overlærere i andre Byer, og de havde altsaa haft den pædagogiske Alder i disse Byer, men ikke i Aarhus. Hvad var egentlig den pædagogiske Alder, for der var ansat Overlærere i Alderen 40—57 Aar! Hr. Laursen udtalte, at det gik meget godt i de andre Byer med en kongevalgt Skoledirektør. Men der var ikke en By i Danmark, hvor Skolevæsenet gik saa godt som i Aarhus, hvor man havde kunnet drive Mellem-skole i nøje Tilknytning til Folkeskolen og tillige faa den knyttet sammen med Gymnasiet.

N. J o h. L a u r s e n gjorde opmærksom paa, at Stillingen var ret mærkelig, idet Formanden, som jo i høj Grad var Ven af Statsvirksomhed, nu var imod Statsansættelse, medens Taleren, der nærmest var Ven af den private Skole, anbefalede Statsansættelse. Det var jo en Ære for Aarhus, at den kunde levere Overlærere til andre Byer, og hvad den pædagogiske Alder angik, saa kunde

en Mand udmærket være en 1. Klasses Ansøger i en mindre By uden derfor at staa først for Tur i Aarhus.

Formanden fandt det meget naturligt, at Stillingen var saaledes. Pastor Laursen erkendte jo selv, at han var Privatskolemand, og saa var det kun naturligt, at han her søgte at give den kommunale Skole et Dolkestød.

Brammer syntes, det saa lidt mærkeligt ud, at baade Rektor og Overlærere var kongevalgte, medens deres Foresatte ikke var det. Taleren ansaa det dog for mindst lige saa fint at være folkevalgt. Men Skoledirektøren burde i hvert Fald ikke have mindre Løn, fordi han var kommunalt ansat, og Taleren vilde henstille at overveje dette.

Formanden bemærkede, at Skoledirektøren var ansat i 1. Lønklasse, og der kunde vist ikke sættes noget Top paa denne.

Brammer mente, at Skoledirektørens Bemærkninger kunde forstaas saaledes, at han havde visse Vanskeligheder ved at hævde sig overfor de kongevalgte Embedsmænd, og i den Forbindelse havde Gagespørgsmaalet ogsaa noget at sige.

Formanden svarede, at Skoledirektøren forstod udmærket at hævde sin Stilling, og for Tiden var Forholdet til de kongevalgte vist meget godt.

Flertallets Indstilling vedtoges.

8. (J. Nr. 10—1920). **Valg af et Medlem til Landstingsvalgbestyrelsen.**

Mousten valgtes.

9. (J. Nr. 31—1920). Indstilling fra Lønudvalget med **Forslag til nyt Pensionsreglement.**

Følgende Forslag forelaa:

Reglement

for

Pensionering af Aarhus Kommunes og Aarhus Havns Tjenestemænd, deres Enker m. m.

I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Stk. 1. Enhver Tjenestemand under Aarhus Kommune og Aarhus Havn er, for saa vidt ikke anderledes er bestemt ved hans Ansættelse, berettiget til Pension for sig selv og for sin efterladte Enke samt til Børnepension i Henhold til dette Reglement.

Stk. 2. Til Tjenestemænd henregnes for dette Reglements Vedkommende Kommunens og Havnens fast ansatte Funktionærer og faste Arbejdere. Fast ansatte Funktionærer ere de, som omfattes af Kommunens og Havnens Lønregulativ, samt enkelte andre Funktionærer, der paa Grund af særegen Lønningsmaade ikke ere optagne i Regulativet, og som fast Arbejder betragtes enhver Arbejder, der staar i Kommunens eller Havnens faste Tjeneste, saaledes at denne Tjeneste afgiver hans eneste Erhverv eller i ethvert Fald hans Hovederhverv, i hvilken Henseende Tvivlsspørgsmaal afgøres af Byraadet.

Stk. 3. Ansættelser paa bestemt Tid give ikke Pensionsret, medmindre anderledes skulde blive besluttet af Byraadet i særlige Tilfælde.

§ 2.

Stk. 1. Pensionerne udbetales maanedlig med en Tolvtedel ved Udgangen af hver Maaned.

Stk. 2. Som Bidrag til Dækning af Udgif

terne ved Pensioneringen afkortes ved hver Lønningsudbetaling 4 pCt. i den enhver Tjenestemand tillagte Lønningsindtægt, jfr. § 3. For de Tjenestemænd af Politistyrken, som vare ansatte før 1ste Juli 1894, dog kun 2½ pCt. Afkortningen begynder for de Tjenestemænds Vedkommende, der fremtidig ansættes, fra det Tidspunkt, fra hvilket de oppebære Løn som fast ansatte Tjenestemænd. For nu ansatte Tjenestemænd, som ere ansatte med Pligt til at erhverve Adgang til Pension, men endnu ere under 25 Aar, begynder Afkortningen derimod ikke før fra den Dag, da de fylde 25 Aar. De afkortede Beløb forblive hos Kommunen eller hos Havnen, selv om der ikke efter en Tjenestemands Afsked eller Død bliver nogen Pension at udbetale til ham selv eller til hans Enke eller Børn. Dog har enhver af de nuværende Tjenestemænd, naar han fra-træder sin Stilling efter eget Ønske, uden at noget har været at lægge ham til Last, og uden at der tilkommer ham Pension efter nogen af nærværende Reglements Paragraffer, eller naar han afskediges paa Grund af Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, forinden han har fyldt 30 Aar, Krav paa at faa det Bidrag, han har ydet inden 1ste Oktober 1919, tilbagebetalt, men uden paa løbne Renter.

Stk. 3. De Tjenestemænd, der fremtidig ansættes, ere, saafremt ikke anderledes bestemmes ved Ansættelsen, forpligtede til at erhverve Ret til Pension paa de i nærværende Paragrafs 2det Stykke anførte Vilkaar. Det samme gælder for de Tjenestemænd under 40 Aar, som allerede ere ansatte, men for hvilke der hidtil ikke er sket Afkortning i deres Lønning, idet de ikke have været forpligtede til at indtræde under Pensions-

forholdene; disse Tjenestemænd ere altsaa nu forpligtede til at erhverve Ret til Pension og yde Bidrag fremtidig samt for forløben Tid. Derimod ere de øvrige af den Gruppe af hidtil ansatte Tjenestemænd, for hvilken der ikke hidtil er sket Afkortning, altsaa de af Gruppen, som ere 40 Aar eller derover, ikke forpligtede til at erhverve denne Ret, men enhver af dem kan, naar han inden den 1ste April 1921 fremsender til Byraadet Begæring derom, og hvis ikke anderledes er bestemt ved hans Ansættelse, erhverve saadan Ret med Anciennitet fra sin Ansættelse i en efter dette Reglement pensionsberettiget Stilling, imod at han erlægger 4 pCt. af sin Lønningsindtægt fra den første Juli 1895 at regne, eller, for saa vidt han er ansat senere end denne Dag, fra sin Ansættelsesdag. I intet Tilfælde skal dog nogen hidtil ansat Tjenestemand betale længere tilbage end fra den Dag, da han fyldte 25 Aar.

Stk. 4. Hvis nogen af de nu ansatte Tjenestemænd, som er 40 Aar eller derover, og som har været ansat i mere end 5 Aar, men hidtil ikke har erhvervet Pensionsret, maatte ønske Anciennitet fra et senere Tidspunkt end sin Ansættelsesdag eller den Dag, da han fyldte 25 Aar, imod at de nævnte 4 pCt. da først beregnes fra det Tidspunkt, fra hvilket Ancienniteten ønskes regnet, kan dette indrømmes ham. Det Tidspunkt, fra hvilket Ancienniteten ønskes regnet, skal dog i saa Fald fastsættes saaledes, at der bliver at indbetale Bidrag for et Tidsrum af mindst 5 Aar.

Stk. 5. Saafremt Betaling for forløben Tid omfatter et længere Tidsrum end et Aar, indrømmes der den vedkommende Tjenestemand Henstand saaledes, at han ved maanedlige eller ugentlige Afdrag, der fradrages hans Løn, kan afvikle det

skyldige Beløb gennem 2 Aar, naar Betalingen omfatter et Tidsrum af over 1, men ikke over 5 Aar, og gennem 3 Aar, naar Betalingen omfatter et Tidsrum af over 5 Aar.

Stk. 6. Af Lønningsafdragene dannes en Pensionsfond for Kommunens Tjenestemænd i Almindelighed og en Pensionsfond for Havnens Tjenestemænd. Til disse Fond ydes der ogsaa fra Kommunen og Havnen fra 1ste April 1921 at regne passende Aarsbidrag, som efter Byraadets nærmere Beslutning med Hensyn til Størrelse optages paa de aarlige Budgetter. Fondene staa under Byraadets Bestyrelse og ere undergivne Revision efter de for Kommunens og Havnens Regnskaber gældende Regler.

Stk. 7. Det Tilskud, som Politikassen med Justitsministeriets under 3die Oktober 1905 givne Samtykke — dog med Forbehold af Kassens fremtidige Evne og Lovgivningsmagts eventuelle Beslutninger med Hensyn til denne Kasse — udreder i Anledning af Kommunens Overtagelse af Pensioneringen af Politistyrkens Overbetjente og Politibetjente fra 1ste Oktober 1905 at regne, nemlig 5 pCt. af den aarlige Lønning til de Betjente, som vare ansatte inden 1ste Oktober 1905, saa længe disse forblive i Politikorpset, tilflyder Fonden for Kommunens Tjenestemænd i Almindelighed.

Stk. 8. Skulde Fondene noget Aar ikke være tilstrækkelige til at dække Aarets løbende Udgifter, dækker Kommunens eller Havnens Kasse det manglende.

§ 3.

Stk. 1. Til Lønningsindtægten, som kommer i Betragtning ved Pensionsberegning, henregnes:

a) Fast Pengeløn med Alderstillæg;

b) Naturalydelse (saasom fri Bolig m. m. eller fri Station), der ere tillagte vedkommende som Lønningsdel, og hvis aarlige Værdi er fastsat af Byraadet;

c) personlige Tillæg, dog kun for saa vidt de ere tilstaaede som Erstatning for en bortfalden pensionsgivende Indtægt, medmindre anderledes skulde blive besluttet af Byraadet i særlige Tilfælde.

Stk. 2. Til Lønningsindtægten henregnes derimod ikke Gratialer, Vederlag for Overtidsarbejde, Sportler, Procenter og andre uvisse Indtægter, jfr. dog § 4.

Stk. 3. Løndele, som bestaa i Uniform eller Uniformsgodtgørelse, henregnes heller ikke til Lønningsindtægten. For Politistyrkens Overbetjentes og øvrige Betjentes Vedkommende forblive dog de hidtil gældende Regler bestaaende, saaledes at der ved Pensionsberegningen for disse Tjenestemænd — og ved Beregning af deres Bidrag i Henhold til § 2, 2det Stykke — bliver medregnet 200 Kr. aarlig for hver, fordi de have fri Uniform m. m.

§ 4.

Stk. 1. Saadanne Stillinger, for hvilke en væsentlig Del af de med samme forbundne Indtægter bestaar i Sportler, Procenter eller andre uvisse Indtægter, kunne ved særlig Beslutning af Byraadet af Hensyn til Pensionsberegning henføres til Lønningsklasser, for hvilke der er fastsat Aarsløn uden Tillæg af saadanne uvisse Indtægter, eventuelt til andre Lønningsklasser end de, hvortil de med Hensyn til Lønning allerede ere henførte. Naar saadan Bestemmelse er truffet, bliver ved

Pensionsberegningen vedkommende Tjenestemandes Lønningsindtægt med Alderstillæg m. v. at opgøre, som om han i hele det paagældende Tidsrum havde været ansat i den Lønningsklasse, til hvilken han er henført i Henseende til Pensionsberegningen. Det i § 2, 2det Stykke, foreskrevne Fradrag i Lønningen som Bidrag til Pensioneringsudgifterne beregnes ligeledes af en paa den anførte Maade opgjort Lønningsindtægt.

Stk. 2. Byraadet kan ogsaa af Hensyn til Pensionsberegning og til Beregning af Tjenestemandens Bidrag til Pensioneringsudgifterne beslutte, at de i foranstaaende Stykke omhandlede uvisse Indtægter skulle regnes som repræsenterende en fast aarlig Sum, der da bliver at medregne som en Del af hans Lønningsindtægt.

§ 5.

Stk. 1. Ingen Ansættelse i en med Pension forbunden Stilling kan fremtidig ske uden tilvejebragt Lægeerklæring om vedkommendes Helbreds-tilstand. Byraadet er berettiget til at forlange, at Erklæringen skal være afgivet af en Embedslæge. Hver Gang saadant Forlangende stilles og efterkommes, afholdes Honoraret for Undersøgelsen og for Erklæringens Afgivelse af Kommunens eller af Havnens Kasse.

Stk. 2. Bestemmelserne i foranstaaende 1ste Stykke gælder ogsaa for enhver af de Tjenestemænd, der allerede ere ansatte uden endnu at have erhvervet Ret til Pension, men som nu ønske eller ere forpligtede til at erhverve denne Ret.

§ 6.

Naar Pension eller Ventepenge i Henhold til dette Reglement i et helt Aar ikke er hævet,

hjemfalder Beløbet for det Aar til vedkommende Pensionsfond, medmindre lovlig Forhindring senere bevises.

II. E g e n p e n s i o n.

§ 7.

Der tilkommer efter nedennævnte Regler Kommunens og Havnens Tjenestemænd Egenpension, naar de efter deres 30te Aar afskediges paa Grund af Alder eller Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag, og saafremt de i Henhold til § 2, 2det og 3die Stykke have erhvervet Ret til Pension. Enhver af dem er forpligtet til at søge sin Afsked fra Udgangen af den Maaned, hvori han fylder 70 Aar. Naar Tjenestemanden har fyldt sit 65de Løveaar, er han berettiget til at erholde sin Afsked med Pension efter nærværende Reglement.

§ 8.

Stk. 1. Pensionen beregnes — uden for det i § 9 nævnte Tilfælde — efter Tjenestemandens Pensionsalder og Pensionsindtægt.

Stk. 2. Pensionsalderen er det Tidsrum, i hvilket Tjenestemanden efter sit fyldte 30te Aar har været fast ansat i Stillinger, der efter dette Reglement ere forbundne med Pensionsret, uanset om Tjenesten er forrettet under en eller flere Styrelsesgrene. Tjenestetid, som ligger forud for Tjenestemandens fyldte 30te Aar, kommer saaledes ikke i Betragtning ved Pensionsberegningen; er der sket Afbrydelse af Tjenesten, sammenlægges Tjenestetiderne efter det fyldte 30te Aar, medmindre Afbrydelse er sket paa Grund af Forseelser, der have medført Afsked uden Pension, i hvilket Tilfælde kun den Tid, der ligger efter

saadan Afbrydelse, kommer i Betragtning som pensionsgivende, for saa vidt Byraadet ikke tilsteder Afvigelse herfra.

Stk. 3. Pensionsindtægten udgør, med de i det følgende nævnte Undtagelser, Gennemsnittet af den Lønningsindtægt, jfr. Paragrafferne 3 og 4, som Tjenestemanden har oppebaaret i de efter hans fyldte 30te Aar sidst forløbne 3 Aar før Afskedigelsen. Hvis Pensionsalderen er mindre end 3 Aar, udgør Pensionsindtægten Gennemsnittet af Lønningsindtægten i hele Tjenestetiden efter det fyldte 30te Aar.

Stk. 4. For Tjenestemænd, som inden Forløbet af 3 Aar efter 1ste Oktober 1919 paa Grund af Alder eller Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag afskediges med Pension, eller som siden det nævnte Tidspunkt allerede af samme Aarsager ere blevne pensionerede, er Pensionsindtægten Gennemsnittet af den Lønningsindtægt, jfr. Paragrafferne 3 og 4 (forholdsvis beregnet for et Aar), som Tjenestemanden har oppebaaret siden 1ste Oktober 1919 eller, hvis han først senere har fyldt 30 Aar, i Tiden derefter, jfr. 1ste Stykke af § 71 i Lov Nr. 489 af 12te September 1919 om Statens Tjenestemænd.

Stk. 5. Naar en Tjenestemand paa Grund af Svagelighed eller Tilskadekomst eller anden ham utilregnelig Aarsag er overgaaet fra en højere til en lavere lønnet Stilling, eller naar hans Lønning, uagtet han ikke er overgaaet til lavere lønnet Stilling, er nedbragt af de samme Aarsager, udgør Pensionsindtægten Gennemsnittet af Lønningsindtægten i de 3 efter hinanden følgende Aar, i hvilke Lønningsindtægten har været størst.

Stk. 6. Naar en Tjenestemand afskediges med sit fyldte 70de Aar, udgør Pensionsindtægten

den ved Opnaaelsen af 70 Aar oppebaarne Lønningsindtægt, medmindre Reglen i 5te Stykke giver en højere Pensionsindtægt.

Stk. 7. Pensionens Størrelse bestemmes saaledes, at:

en Pensionsalder									
af . . . indt. 2 Aar giver $\frac{1}{10}$ af Pensionsindt. i Pens.									
over 2	—	4	—	—	$\frac{2}{10}$	-	—	-	—
— 4	—	7	—	—	$\frac{3}{10}$	-	—	-	—
— 7	—	10	—	—	$\frac{4}{10}$	-	—	-	—
— 10	—	15	—	—	$\frac{5}{10}$	-	—	-	—
— 15	—	17	—	—	$\frac{31}{60}$	-	—	-	—
— 17	—	19	—	—	$\frac{32}{60}$	-	—	-	—
— 19	—	21	—	—	$\frac{33}{60}$	-	—	-	—
— 21	—	23	—	—	$\frac{34}{60}$	-	—	-	—
— 23	—	25	—	—	$\frac{35}{60}$	-	—	-	—
— 25	—	27	—	—	$\frac{36}{60}$	-	—	-	—
— 27	—	28	—	—	$\frac{37}{60}$	-	—	-	—
— 28	—	29	—	—	$\frac{38}{60}$	-	—	-	—
— 29	—	30	—	—	$\frac{39}{60}$	-	—	-	—
— 30 Aar		—	—	—	$\frac{40}{60}$	-	—	-	—

Stk. 8. Naar nogen ved sin første Ansættelse i en med Pensionsret forbunden Stilling har fyldt sit 35te Aar, kan Byraadet i særlige Tilfælde bestemme, at der efter de første 10 Aars Tjeneste, dog ikke før det fyldte 65de Løveaar, ved Pensionsberegning skal godskrives ham et vist Antal Tjenestear, der fastsættes under Hensyn til Alderen ved Ansættelsen, men i det højeste 10 Aar.

Stk. 9. Naar nogen forbliver i sin Stilling efter Indtrædelsen af det Tidspunkt, der medfører Pligt til at søge Afsked, bliver Pensionen ved Afskedigelsen at fastsætte, som om denne havde fundet Sted til det ommeldte Tidspunkt, altsaa uden at der tages Hensyn til senere opnaaede

Lønningstillæg, og uden at Pensionsalderen ved den senere Tjeneste forøges.

§ 9.

Stk. 1. Hvis en Tjenestemand ved Udførelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at han maa afskediges, tilkommer der ham uden Hensyn til Alder eller Tjenestetid altid i Pension $\frac{2}{3}$ af den sidst oppebaarne Lønningsindtægt (jfr. dog § 4), eventuelt af den i § 8, 5te Stykke, ommeldte Pensionsindtægt, for saa vidt Betingelserne for Pensionens Beregning efter denne Bestemmelse er til Stede.

Stk. 2. Udelukket fra Behandling efter nærværende Paragraf er Tilskadekomst, som den paagældende Tjenestemand selv har hidført med Forsæt. Har han ved grov Uagtsomhed eller ved synlig Beruselse selv hidført eller dog væsentlig bidraget til Tilskadekomsten, kan Byraadet bestemme, at Pensionen efter denne Paragraf skal nedsættes eller bortfalde.

Stk. 3. Ingen kan gøre Krav paa Pension efter nærværende Paragraf, medmindre han snarest muligt, efter at Tilskadekomsten er konstateret, har anmeldt det passerede for sin foresatte.

Stk. 4. Lige med Tilskadekomst regnes skadelige Paavirkninger af højst nogle faa Dages Varighed, der skyldes Tjenesten eller de Forhold, hvorunder den foregaar, og som medfører Tjenst-udygtighed.

Stk. 5. Bliver den paagældende som Følge af Beskadigelsen ude af Stand til at bestride sin hidtidige Tjeneste, men dog ikke aldeles utjenstdygtig, er han pligtig at overtage anden efter sin Uddannelse og Helbredstilstand passende Tjenestestilling, for saa vidt saadan tilbydes, mod ved-

blivende at oppebære Lønning, som for den tidligere Stilling fastsat. Naar Tjenestemanden under disse Forhold forbliver i Tjenesten, udskydes Spørgsmaalet om Pensionering, indtil Afskedigelse af en af de i § 7 nævnte Aarsager eller eventuelt i Henhold til nærværende Paragrafs 1ste Stykke finder Sted; vægrer han sig ved at modtage den tilbudte ny Stilling, og Afskedigelse af denne Grund finder Sted, pensioneres han efter Reglerne i § 8.

§ 10.

En kvindelig Tjenestemand, der ved Ægteskab med en Tjenestemand har opnaaet Enkepension i Henhold til Paragrafferne 16 og 17 eller har Krav paa saadan ved Ægtemandens Død, kan, naar hun afskediges af en af de i Paragrafferne 7 og 9 nævnte Aarsager, kun oppebære halv Egenpension efter Paragrafferne 8 og 9; dog kan hun til enhver Tid opnaa fuld Egenpension imod at give Afkald paa Enkepension og paa Børnepension efter § 18.

§ 11.

Skulde en under Aarhus Kommune eller Aarhus Havn oprettet Stilling blive inddraget, efter at den i Stillingen ansatte Tjenestemand har fyldt 30 Aar, er Tjenestemanden, saafremt han er fast ansat og har erhvervet Ret til Pension, og saafremt der ikke tilbydes ham anden passende Stilling (jfr. § 9, 5te Stykke) med mindst samme Indtægt, berettiget til i 5 Aar at oppebære Ventepenge. Disse skulle i de 3 første Maaneder være lig med den paagældendes sidste pensionsgivende Lønningsindtægt og derefter $\frac{2}{3}$ af denne Lønningsindtægt. I den Tid, Ventepenge oppebæres, er han pligtig at modtage Ansættelse i en passende Stilling med mindst samme Indtægt,

som den inddragne Stilling gav. Har han ikke inden Udløbet af 5 Aar faaet Ansættelse i anden Stilling, sættes han paa Pension. De Aar, i hvilke Ventepenge have været oppebaarne, tælles ved senere Pensionsberegning som Tjenestear, men Pensionen beregnes efter Gennemsnitsbeløbet af den Lønningsindtægt, som har været oppebaaret i Tjenestestillingen, inden den paagældende kom paa Ventepenge, jfr. Paragrafferne 3, 4 og 8.

§ 12.

Den, som dømmes fra sin Stilling, saavel som den der afskediges, fordi han har begaaet en i den offentlige Mening vanærende Handling, taber Retten til Pension.

§ 13.

Naar en pensionsberettiget Tjenestemand afskediges paa Grund af Tjenesteforseelser eller Misligheder, der, uden at medføre Tab af Pensionsretten i Henhold til § 12, svækker den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid, bestemmer Byraadet, hvorvidt han skal have Pension og i bekræftende Fald af hvilken Størrelse.

§ 14.

Pension eller Ventepenge bortfalder:

a) Naar Vedkommende atter ansættes eller konstitueres i en med Pensionsberettigelse forbunden Stilling. Modtager saaledes en pensioneret eller paa Ventepenge staaende Tjenestemand ny Ansættelse eller Konstitution i en Stilling, der giver mindre Indtægt end den tidligere Stilling, beholder han, for saa vidt Ansættelsen eller Konstitutionen er under Aarhus Kommune eller Aarhus Havn, dog saa meget af Pensionen eller af Ventepengene, som er nødvendigt for til enhver Tid at bringe hans Tjenesteindtægt op til det i

den tidligere Stilling oppebaarne Beløb. Er den ny Ansættelse eller Konstitution ikke under Aarhus Kommune eller Aarhus Havn, men andet Sted, dog inden for Rigets Grænser, bliver det Beløb, hans Tjenesteindtægt til enhver Tid paa foromtalte Maade skal bringes op til, derimod ikke, hvad han tidligere oppebar i Løn, men hvad han tidligere oppebar i Pension eller vilde være kommen til at oppebære fra det Tidspunkt, da Udbetaling af Ventepenge ophørte. Afskediges han fra den ny Stilling — her eller andet Sted — med mindre Pension end den, han tidligere oppebar eller vilde være kommen til at oppebære, har han Krav paa det manglende.

b) Naar det godtgøres, at den paagældendes ved Sygdom eller Tilskadekomst forvoldte Tjenstudygtighed atter er hævet, og han desuagtet nægter at modtage fast Genansættelse i passende Stilling (jfr. § 9, 5te Stykke), for hvilken samme eller højere Løn er fastsat. Til Oplysning om den pensioneredes Helbredstilstand er Byraadet berettiget til, saa ofte det findes formaalstjenligt, dog ikke ud over et Tidsrum af 10 Aar fra Afskedigelsen at regne, at kræve sig tilstillet Lægeattest, dog uden Udgift for den pensionerede; naar denne trods Opfordring undlader at fremskaffe Lægeattest, kan Byraadet standse Pensionens Udbetaling, indtil det er bevist, at Tjenstudygtigheden vedblivende består.

c) Naar en paa Ventepenge staaende Tjenestemand nægter at modtage ny Ansættelse i en Stilling af den i § 11 nævnte Art;

d) naar den paagældende uden Byraadets Tilladelse modtager Tjeneste for en fremmed Stat;

e) naar han uden Byraadets Tilladelse tager Ophold i Udlandet;

f) naar han i et sammenhængende Tidsrum af 3 Aar ikke har hævet Pensionen eller Ventepengene uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring:

g) naar han ved Dom kendes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling eller overbevises om inden sin Afsked at have gjort sig skyldig i saadant Forhold, som efter § 12 vilde have medført Tab af Pensionsretten.

§ 15.

I alle Tilfælde, hvor der til Oplysning om en Tjenestemands eller en Pensionists Helbredstilstand i Henhold til dette Reglement eller ifølge Praksis udkræves Lægeattest, er Byraadet berettiget til at forlange, at denne skal være udstedt af en Embedslæge.

III. Enkepension og Børnepension.

§ 16.

Stk. 1. Den, som bliver Enke efter en Tjenestemand, der i Henhold til § 2, 2det Stykke, som fast ansat Tjenestemand har ydet Bidrag til Dækning af Pensioneringsudgifterne, og som ved Dødsfaldet enten endnu var i Tjenesten eller var pensioneret eller oppebar Ventepenge, har med de i § 19 anførte Undtagelser Ret til Pension.

Stk. 2. Enkepensionen udgør:

a) Naar Manden endnu ikke var pensionsberettiget eller ikke havde naaet en Pensionsalder af over 5 Aar, $\frac{1}{5}$ af Mandens Lønningsindtægt, henholdsvis Pensionsindtægt, saaledes som denne efter nærværende Reglements Paragraffer 3, 4 og 8 beregnes, naar den lægges til Grund for Egenpension;

b) naar Mandens Pensionsalder var over 5 Aar, $\frac{1}{3}$ af Mandens Pensionsindtægt;

c) i Tilfælde, hvor Manden er omkommet ved Udførelsen af sin Tjeneste eller afgaaet ved Døden som Følge af Tilskadekomst i Tjenesten eller har været pensioneret af saadan Aarsag (jfr. § 9, 2det og 4de Stykke), $\frac{1}{3}$ af den i § 9 nævnte Lønnings- eller Pensionsindtægt.

Stk. 3. Naar Enken er mere end 20 Aar yngre end Tjenestemanden, bliver Enkepensionen at nedsætte med $\frac{1}{30}$ af den efter 2det Stykke beregnede Enkepension for hvert paabegyndt Aar af Aldersforskellen over 20 Aar. Dersom Ægteskabet har bestaaet i mere end 5 Aar, forøges det saaledes nedsatte Pensionsbeløb dog med $\frac{1}{20}$ af den almindelige Pension for hvert paabegyndt Aar af Ægteskabets yderligere Varighed, indtil almindelig Pensions fulde Beløb er naaet.

§ 17.

For saa vidt Enken selv er eller efter Dødsfaldet bliver ansat i en Stilling, der giver Adgang til Pension, tilkommer der hende kun det halve af den i § 16 omhandlede Enkepension.

§ 18.

Stk. 1. Der tillægges Enken efter en afdød mandlig Tjenestemand for de Børn (herunder ogsaa Stedbørn og Adoptivbørn), over for hvilke han havde Forsørgelsespligt, følgende Pensionstillæg:

Til 1 Barn.....	180	Kr. aarlig,
- 2 Børn.....	330	- —
- 3 —	450	- —

og for hvert Barn over 3 yderligere 100 - —
indtil hvert Barns 18de Aar; dog skal Enkepensionen i Forbindelse med de nævnte Tillæg ikke kunne overstige $\frac{3}{4}$ af Mandens sidste Lønningsindtægt.

Stk. 2. Pensioner af tilsvarende Størrelse kan

der ligeledes tilstaas en afdød kvindelig Tjenestemands Børn, for saa vidt hun efterlader sig Enke-
mand, der ikke er ansat under eller pensioneret
af Aarhus Kommune eller Aarhus Havn og er
ude af Stand til at forsørge de fælles Børn, samt
de Børn, over for hvilke hun alene var forsør-
gelsespligtig, og hvis Fader lever, men ikke staar
i Kommunens eller i Havnens faste Tjeneste.

§ 19.

Uberettigede til Enke- og Børnepension ere
Tjenestemænds Enker, hvis Ægteskab er indgaaet
efter Mandens 60de Aar eller paa hans Dødsleje,
eller efter at han var afskediget med Pension,
eller hvis Ægteskabet var aldeles ophævet inden
Mandens Død.

§ 20.

Stk. 1. Enkepensionen bortfalder:

- a) Naar Enken indgaar nyt Ægteskab;
- b) naar hun uden Byraadets Tilladelse mod-
tager Tjeneste for en fremmed Stat;
- c) naar hun uden Byraadets Tilladelse tager
Ophold i Udlandet;
- d) naar hun i et sammenhængende Tidsrum
af 3 Aar ikke har hævet Pensionen uden senere
at kunne bevise lovlig Forhindring;
- e) naar hun ved Dom findes skyldig i en i
den offentlige Mening vanærende Handling.

Stk. 2. Hvis en Enkepension er bortfaldet
derved, at Enken har indgaaet nyt Ægteskab,
er hun berettiget til atter at faa den samme Pen-
sion, naar hun paa ny bliver Enke. Har ogsaa
den anden Ægtefælle været Tjenestemand, til-
kommer der dog kun Enken een Enkepension,
nemlig den, der ved Beregningen viser sig at
være størst.

Stk. 3. I Tilfælde, hvor Enkepension af den under e nævnte Aarsag bortfalder, skal dette dog ikke medføre Tab af Pensionstillæg i Henhold til § 18, men Beløbene blive efter Enkepensionens Bortfald at udbetale til en for Børnene særlig beskikket Værge. Naar Enkepension bortfalder eller er bortfaldet paa Grund af nyt Ægteskab, kan Pensionstillæg til umyndige Børn efter Byraadets nærmere Bestemmelse besvares eller paa ny tilstaas, naar det godtgøres, at de økonomiske Forhold i det ny Ægteskab ere saadanne, at Hensynet til Børnenes forsvarlige Opdragelse gør det fornødent eller i høj Grad ønskeligt.

§ 21.

Stk. 1. Under tilsvarende Betingelser, som ere fastsatte for Enker, jfr. § 16, 1ste Stykke, kan der tilstaas uforsørgede fader- og moderløse Børn (herunder Stedbørn og Adoptivbørn) af Tjenestemænd, naar disse have Forsørgelsespligt over for Børnene, hver en Pension af indtil 270 Kr. aarlig, men ikke under den i § 18 fastsatte Størrelse, for saa vidt og saa længe de dertil ere trængende og værdige, dog ikke ud over deres 18de Aar. Deres Trang og Værdighed maa aarlig godtgøres for Byraadet.

Stk. 2. Samme Adgang til Børnepension have en afdød Tjenestemands Børn af et tidligere Ægteskab, hvis Stedmoder eller Stedfader er i Live.

§ 22.

De foran i Paragrafferne 18 og 21 givne Bestemmelser komme til Anvendelse med Hensyn til alle Børnepensioner, som tilstaas efter dette Reglements Ikrafttræden, selv om Dødsfaldet, som betinger Pensionen, er indtruffet tidligere.

IV. Særlige Bestemmelser.

§ 23.

Stk. 1. Enhver af de hidtil under Aarhus Kommune og Aarhus Havn ansatte Funktionærer og faste Arbejdere, der den 1ste April 1921 har fyldt 40 Aar, men ikke endnu har erhvervet Ret til Pension og heller ikke ønsker at erhverve denne Ret, jfr. § 2, 3die Stykke, er, uagtet han altsaa ikke har ydet Bidrag til nogen Pensionsfond, berettiget til en aarlig Pension, naar han, efter mindst 15 Aars uafbrudt Tjeneste efter sit fyldte 30te Aar. afskediges paa Grund af Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag. Denne Pension, for hvis Vedkommende dette Reglements øvrige Bestemmelser ogsaa vil være at iagttage, saavel med Hensyn til Pensionens Beregning som i øvrigt, bestemmes til $\frac{1}{5}$ af Pensionsindtægten efter 15 Aars Tjeneste og stiger derefter i de følgende 10 Aar med $\frac{1}{50}$ aarlig, og i de næste 10 Aar med $\frac{1}{100}$ aarlig, indtil den er naaet op til Halvdelen af Pensionsindtægten efter 35 Aars Tjeneste, og den skal altid udgøre mindst 1000 Kr. om Aaret. Tjenestetid, som ligger forud for Tjenestemandens fyldte 30te Aar, kommer altsaa heller ikke her i Betragtning ved Pensionsberegningen. Kommer Tjenestemanden derimod uden egen Skyld til Skade ved Udførelsen af sin Tjeneste, og Tilskadekomsten er saaledes, at han maa afskediges, tilkommer der ham uden Hensyn til saadan Begrænsning eller Tjenestetidens Længde altid i Pension Halvdelen af den sidst oppebaarne Lønningsindtægt og mindst 1000 Kr. om Aaret.

Stk. 2. Naar en Tjenestemand, der efter nærværende Paragraf har opnaaet Pensionsret eller er pensioneret, efterlader sig Enke, tilkommer

der hende Enkepension, der — under Iagttagelse af dette Reglements Bestemmelser med Hensyn til Enkepensioners Bortfald m. m. — bestemmes til to Trediedele af den Pension, Manden oppebar eller ved sin Død var berettiget til at oppebære.

§ 24.

For saa vidt der tilkommer nogen pensionsberettiget Tjenestemand, hans Enke eller øvrige efterladte noget Krav efter Lov Nr. 205 af 6te Juli 1916 — ændret ved Lov Nr. 394 af 28de Juni 1920 —, skulle Bestemmelserne i nærværende Reglement kun finde Anvendelse i Tilfælde af, at de paagældende ikke fremsætte Fordring paa Ydelse efter bemeldte Lov.

§ 25.

De Pensioner, der indtil 1ste Oktober 1905 udrededes af Aarhus Politis Understøttelsesforening, men som Kommunen overtog fra nævnte Tidsrum at regne, jfr. § 2, 7de Stykke, altsaa Pensioner til allerede da afgaaede Politifunktionærer (eller saadannes Enker), udredes ikke efter dette Reglements Regler, men efter de Regler, hvorefter den nævnte Forening indtil den Tid udredede dem.

§ 26.

De Tjenestemænd, som pensioneres efter nærværende Reglement, have, naar der udbetales Dyrtidstillæg i Aarhus Kommune, Adgang til saadant Tillæg i Lighed med de Statstjenestemænd, som pensioneres efter den i § 8, 4de Stykke nævnte Lov.

§ 27.

Byraadet forbeholder sig til enhver Tid med Samtykke af Indenrigsministeriet at foretage Æn-

dring i dette Reglement. Dog medfører Ændringen ingen Virkning med Hensyn til de Tjenestemænd, der allerede have gjort Indskud efter dets Regler. Opstaar der Tvivl om Anvendelsen af Reglementet eller Forstaaelsen af samme, kan Spørgsmaalet ikke gøres til Genstand for Rettergang. Byraadet afgør Sagen. De af Byraadet trufne Afgørelser kunne indankes for Indenrigsministeriet.

§ 28.

Nærværende Reglement træder i Kraft den 1ste April 1921. Nedsættelsen af Bidraget til Dækning af Pensioneringsudgifterne til 4 pCt. imod de hidtidige 5 pCt. skal dog regnes fra 1ste Oktober 1919. Ved Reglementets Ikrafttræden ophæves det af Byraadet under 12te November 1908 vedtagne og af Indenrigsministeriet under 4de Maj 1909 stadfæstede Reglement for Pensionering af Aarhus Kommunes Embeds- og Bestillingsmænd, deres Enker m. m., men dettes Regler for Pensionering kunne dog vedblive at være gældende for enhver af de hidtil ansatte Tjenestemænd, naar han derom fremsender Begæring til Byraadet inden den 1ste April 1921.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Hoslagt fremsendes til det ærede Byraads Approbation Udkast til nyt Reglement for Pensionering af Aarhus Kommunes og Aarhus Havns Tjenestemænd, deres Enker m. m.

Reglementet er i det væsentligste i Overensstemmelse med Statens Pensionsreglement, dog at Kommunens Tjenestemænds Bidrag til Pensionsfonden er foreslaaet til 4 % af Lønnen, medens Statens Tjenestemænd kun betaler 2 %.

Reglementet foreslaas givet tilbagevirkende Kraft fra 1. Oktober 1919, saaledes at Tjenestemændene faar tilbagebetalt Forskellen mellem det siden nævnte Dato betalte Pensionsbidrag 5 % og det nu foreslaaede Bidrag af 4 %.

Udkastet er tiltraadt af de forskellige Organisationer for Kommunens Tjenestemænd med Undtagelse af »Foreningen af maanedslønnede Funktionærer«, som imidlertid kun omfatter et Mindretal af Kommunens Tjenestemænd, og hvis Hovedorganisationen »Kommunalt Arbejderforbund« ikke har villet tiltræde Bestemmelsen om, at Pensionsbidraget fastsættes til 4 %.

Skulde enkelte Tjenestemænd, som har Pensionsret efter Pensionsreglementet af 12. November 1908, ikke ønske at underkaste sig det nye Reglements Bestemmelser, vil disse være at pensionere efter førstnævnte Reglement.«

Møller forelagde Sagen, gennemgik de vigtigste Ændringer og paaviste, hvilke Fordele Forslaget bød Kommunens Folk fremfor det tidligere Pensionsreglement. Paa de fleste Punkter faldt det sammen med Statens, ja var enkelte Steder endog bedre for Funktionærerne end dette. Men der skulde til Pensionskassen ydes 4 %, medens Statsfunktionærerne kun gav $2\frac{1}{2}$ %. Dette var Kommunen nødt til at holde paa, fordi dens Folk jo tidt flyttede andetsteds hen. Taleren omtalte derefter de Forhandlinger, der havde fundet Sted med Organisationerne. Der var afholdt mange Møder om Sagen, og til sidst blev der nedsat et Underudvalg bestaaende af Hr. Christensen, Taleren og fhv. Kommunebogholder Nielsen. Taleren vilde ved denne Lejlighed rette en varm Tak til Kommunebogholder Nielsen for hans udmærkede Arbejde i denne Sag. Udvalgets Forslag blev saa

efterhaanden tiltraadt af alle Organisationer for Funktionærerne med Undtagelse af Foreningen af maanedslønnede Funktionærer, som stod under det saakaldte »Kommunalt Arbejderforbund«, der havde sit Sæde i København. Fra denne Organisation var kommen en Skrivelse, hvori der protesteredes mod de 4 %. Men hvis denne Organisations Medlemmer ikke ønskede at træde ind under det nye Pensionsreglement, var der intet i Vejen for, at de kunde blive staaende under det gamle og betale 5 %; men forhaabentlig vilde de finde, at de havde størst Interesse af at tiltræde det nye. Taleren vilde hermed anbefale Forslaget til Vedtagelse.

B r a m m e r kunde i det væsentlige anbefale Forslaget, der vist var saa godt, som det kunde blive i Øjeblikket. Taleren fandt dog, at et Punkt i § 5 angaaende Lægeerklæringer var uheldigt affattet. Der stod, at hvis man ikke var tilfreds med en afgiven Lægeerklæring, kunde man henvende sig til en Embedslæge. Men en saadan var ikke den rette at henvende sig til, for han havde ikke nogen som helst Autoritet til at bekræfte eller afkræfte en anden Læges Erklæring. Vilde man henvende sig til en særlig sagkyndig, maatte det være en Speciallæge, og Taleren vilde derfor ved 2. Behandling stille Forslag om, at der kom til at staa »Speciallæge« i Stedet for »Embedslæge«.

V a l d. P e d e r s e n kunde ogsaa med Glæde tiltræde Forslaget og beklagede, at en mindre Gruppe ikke havde kunnet slutte sig dertil. Naar det store Flertal af Tillidsmændene havde tiltraadt Forslaget, burde denne Gruppe have bøjet sig for Flertallet. M. H. t. Lægeerklæringen ønskede Taleren, at der blev opsat Blanketter med forskel-

lige Spørgsmaal, der skulde besvares, saa det blev ens for alle, for Lægeerklæringer kunde være ret forskellige og til forskellige Priser. Erklæringer kunde jo ogsaa godt afgives af Hospitalernes Læger. Taleren syntes ikke om Benævnelsen »kvindelige Tjenestemænd«, men ønskede, at det kom til at hedde »mandlige og kvindelige Funktionærer«. I § 14 var man inde paa den rette Vej, men Bestemmelsen var vist ikke tilstrækkelig fast, og man skulde helst undgaa saadanne Tilfælde som det med fhv. Politiassistent Hauerbach. Hvad § 18 angik vilde det i Reglen være rigtigt at yde Understøttelse til Enkers Børn indtil det 18. Aar; men der kunde være Tilfælde, hvor en ung Mand eller Kvinde var kommen i Stilling i sit 16—17 Aar og selv kunde tjene til sit Underhold, og i saa Fald var der ingen Grund til at yde denne Understøttelse.

Møller vilde nødig have Ændringsforslag, idet man saa skulde til at optage nye Forhandlinger. Hvad Dr. Brammers Kritik angik, saa kunde man maaske nok sætte »Embeds- eller Speciallæger«; men det var jo ikke ofte, der blev Brug for saadanne. Ogsaa Kommunens Læger kunde paa en Maade betegnes som Embedslæger. Angaaende Udtrykket »kvindelige Tjenestemænd«, saa havde det været drøftet meget at finde en anden Benævnelse, ogsaa i Statens Udvalg, men det var ikke lykkedes at finde noget mere betegnende Udtryk. § 14 kunde komme til at betyde en Realitet, men det vilde sikkert dreje sig om meget faa Tilfælde, og hvad § 18 angik, saa kunde man næppe i et Reglement skelne mellem mere eller mindre bemidlede; det maatte være en fast Bestemmelse.

B r a m m e r vilde protestere mod den Beskyldning, som Hr. Vald. Pedersen ved sine Udtalelser om Lægeerklæringer havde rettet mod Lægestanden. Selvfølgelig var Lægeattester til forskellig Takst efter Arbejdets Art og Varighed; men Hr. Vald. Pedersen kunde næppe fremføre et eneste Eksempel paa, at Lægeerklæringer var til Fals, eftersom der betaltes for dem. Hvad Lægeerklæringen om den tidligere Politiasistent angik, saa var den vist afgivet af en af Kommunens Læger. Disse var forøvrigt ikke Embedslæger, for en Embedslæge var et ganske bestemt Begreb. Taleren vilde fastholde sine Udtalelser angaaende § 5 og kunde ikke stemme for Forslaget, hvis denne ikke blev ændret.

V a l d. P e d e r s e n kunde dog ønske den reaktionelle Ændring, at der ved Lægeerklæringer blev brugt en Blanket med de samme Spørgsmaal for alle. I § 18 kunde der nok tilføjes »for saa vidt vedkommende unge Menneske ikke tjener til sit eget Underhold«. Hvad Lægeerklæringer angik, kunde Taleren nævne som Eksempel, at en Læge med 3 Ugers Mellemrum havde udstedt to meget forskellige Attester angaaende den samme Mand.

M o u s t e n syntes ikke, at Spørgsmaalet om Embedslæger betød meget, for det var kun en Ret, Kommunen fik til at henvende sig til en saadan, og ikke nogen Forpligtelse, og derfor vilde det sikkert dreje sig om meget faa Tilfælde. Ellers vilde Taleren ogsaa anbefale, at der blev opstillet et Skema, som vedkommende Læge skulde udfylde, saa fik man mest at vide. Men dette kunde Byraadet vel gøre rent administrativt.

F o r m a n d e n meddelte, at Sagen vilde gaa til 2. Behandling, og at Ændringsforslag skulde

indgives inden førstkommande Lørdag Aften. Disse vilde saa blive tilsendt Udvalget, som kunde tage Stilling til dem og i det hele overveje de faldne Udtalelser.

Overgik til 2. Behandling.

10. (J. Nr. 31—1920). **Skrivelse fra »Kommunalt Arbejderforbund« om Nedsættelse af det foreslaaede Pensionsbidrag fra 4 % til 2½ %.**

Lønudvalget foreslaar, at der svares »Kommunalt Arbejderforbund«, at man ikke finder Anledning til at optage en Forhandling med Forbundet angaaende den i Skrivelsen anførte Sag, idet man efter Forhandling med Organisationerne for de kommunale Funktionærer og Arbejdere, som ikke henhører til »Kommunalt Arbejderforbund«, er enedes om et Pensionsbidrag paa 4 %.

Formanden bemærkede, at denne Sag egentlig var afgjort under det foregaaende Punkt paa Dagsordenen, saa der var ingen Grund til at komme ind paa en ny Forhandling herom.

Lønudvalgets Forslag tiltraadtes.

11. (J. Nr. 32—1920). **Skrivelse fra »Kommunalt Arbejderforbund« om Forhøjelse af forskellige Funktionærers Løn.**

Lønudvalget kan ikke anbefale nogen af de i Andragendet ønskede Lønforhøjelser.

Møller henviste til den foreliggende Skrivelse, hvori udtaltes, at man ansaa de ønskede Lønforhøjelser for meget beskedne. Taleren vilde nærmest kalde dem ubeskedne, for under den nærværende Nedgang i Konjunkturerne var der næppe mange, der tænkte paa Lønforbedring. Det maatte derfor kaldes ret ubetimeligt af denne Organisation at indsende et saadant Andragende. Taleren haabede, at der ikke i den nærmeste Fremtid kom lignende Andragender fra Kommunens Tjeneste-

mænd, for de havde ikke Udsigt til at blive bevilgede og vilde kun skaffe Ansøgerne og Byraadet Ulejlighed.

Lønudvalgets Indstilling vedtoges.

12. (J. Nr. 629—1920). Indstilling angaaende **Regler for Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til Loven af 22. December 1920.**

Fra det af Byraadet og Hjælpekassen nedsatte Udvalg forelaa følgende Indstilling:

»Foranlediget ved Byraadets Skrivelse af 6. ds. angaaende Udbetaling i Henhold til Lov af 22. December 1920 om midlertidig Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden afholdt det herom nedsatte Udvalg Møde den 4. Januar 1921.

Paa Mødet fremkom Forslag om:

- 1) En Grundtakst af 36 Kr. pr. Uge for Mand og Hustru, hvortil kommer et Tillæg af 50 Øre pr. Dag pr. Barn indtil og med 8 Børn, idet man beregner Ugens Dageantal til at være 6. I forannævnte Sum vil der være at tilbageholde 1 Kr. pr. Dag, der udbetales maanedsviis til maanedlige Udgifter (f. Eks. Husleje).
- 2) Adgang til Hjælp indtræder, naar Paagældende har været arbejdsløs i mindst 14 Dage og har haft fast Ophold i Kommunen de forudgaaende 3 Maaaneder.
- 3) Enker med Børn oppebærer i Tillægshjælp 1 Kr. 50 Øre pr. Dag plus 50 Øre pr. Dag pr. Barn, dog at Børnebidraget bortfalder, naar Forsørgeren oppebærer Enkebørnsunderstøttelse eller Alimentationsbidrag til disse.
- 4) Ikke-Forsørgere, der er 25 Aar og derover, kan oppebære Understøttelse efter Hjælpekassens Skøn, dog ikke over 1 Kr. pr. Dag.

5) Angaaende Kontrollen henvises til medfølgende Skema, der tidligere har været bragt i Anvendelse af Hjælpekassen.

6) For de, der ikke er Medlemmer af en statsanerkendt Arbejdsløskasse, nedsættes Grundtaksten (36 Kr.) med 1 Kr. pr. Dag.

Ovenstaaende Bestemmelser tiltraadtes af Udvalget med Undtagelse af Hr. Konsul P. Petersen, der ønskede en Grundtakst af 30 Kr. pr. Uge i Arbejdsløshedsuunderstøttelse.

Fraværende af det nedsatte Udvalgs Medlemmer var Frk. M. Thomsen.*

Marthin Pedersen forelagde Indstillingen og gennemgik de forskellige Punkter. Taleren fandt, at Forslaget maatte kaldes meget nøgtern, og det havde ogsaa faaet Tilslutning fra hele Udvalget med Undtagelse af Konsul Petersen. Forslaget fulgte i det hele Lovens Ord og laa meget nær op til Indenrigsministerens Udtalelser om Spørgsmaalet, og Taleren vilde varmt anbefale Byraadet enstemmig at slutte sig dertil.

P. Petersen vilde gerne indrømme, at en Grundsats paa 36 Kr. ikke var for meget; det kunde blive vanskeligt nok at faa dette til at slaa til. Men mange andre end de arbejdsløse vilde i den kommende Periode blive nødt til at spænde Livremmen ind. Naar Taleren havde foreslaaet 30 Kr. i Stedet for 36 Kr., skyldtes det flere Grunde: For det første saa Situationen for Øjeblikket saa mørk ud som maaske ingen Sinde tidligere, og derfor maatte enhver indskrænke sig. For det andet bestemte Loven, at den, der havde arbejde 4 Dage i Ugen, kunde ikke faa Understøttelse. Naar man nu regnede Arbejdslønnen til 78 Kr., blev den altsaa for 4 Dage 52 Kr. og en Familie med 5—6 Børn vilde altsaa efter Fler-

tallets Forslag kunde opnaa lige saa meget i Understøttelse som ved at arbejde, og et saadant Princip kunde Taleren ikke gaa med til. Endelig blev det ogsaa et Boligspørgsmaal, idet en større Understøttelse vilde lokke Folk til Byen og derved gøre Bolignøden og Arbejdsløsheden større, selv om den 3 Maaneders Opholdsbestemmelse bødede noget herpaa. Taleren vilde af disse Grunde anbefale at blive staaende ved de 30 Kr.

M a r i a n e T h o m s e n var desværre forhindret i at komme til Mødet, men vilde slutte sig til Konsul Petersens Forslag.

V a l d. P e t e r s e n gjorde Konsul Petersen opmærksom paa, at Gennemsnitstallet for Børn i Familier var 2 og 3, og det vilde altsaa højst give 45 Kr. i ugentlig Understøttelse. Familier med 6—8 Børn var rene Undtagelsestilfælde. M. H. t. Konsul Petersens Bemærkninger om Boligspørgsmaalet, saa var der for det første en Opholdsbestemmelse paa 3 Maaneder, og for det andet udløb Loven den 31. Marts, saa det var faktisk umuligt for nogen at flytte til Byen og faa Understøttelse. Taleren henviste til Vedtagelserne i andre Byer og hævdede, at den her foreslaaede Form var den retfærdigste, idet den stillede alle lige.

N. J o h. L a u r s e n bemærkede, at saavidt han erindrede, blev der ved Lovens Behandling i Folketinget fra alle Sider lagt Indenrigsministeren paa Sinde, at man ved Understøttelsen skulde se at opnuentre Forsikringssiden hos dem, der var Medlemmer af Arbejdsløshedskassen. Naar dette skulde være Tilfældet, vilde de 30 Kr. vist være mest passende, og Taleren kunde derfor godt tænke sig, at Indenrigsministeren vilde holde derpaa.

Marthin Pedersen mente ikke, at Flertallets Forslag i særlig Grad forringede Forsikringsprincippet. Tiden var ekstraordinær, og i en saadan Situation maatte man gribe til ekstraordinære Midler. Man havde maaske nok nogle Steder sat 30 Kr, som Grundtal, men saa var Børnebidraget noget højere, saa det blev i Realiteten det samme. Taleren skulde ikke komme ind paa Konsul Petersens Udtalelser, som var imødegaaet af Vald. Pedersen; men det forundrede Taleren meget, at Frk. Thomsen tog samme Standpunkt. Man plejede jo at sige, at Kvinderne var mest følsomme overfor menneskelig Nød, og tillige havde Frk Thomsen som Medlem af Fattigudvaget saa rig Lejlighed til at se Udslag heraf og tillige til at faa Indblik i den praktiske Side af dette Omraade, saa det i høj Grad maatte beklages, at Frk. Thomsen nu indtog en saadan Stilling.

Møller fandt, at det var let at skaffe Enighed, naar den ene Part skulde gaa over til den andens Standpunkt. Men nu kunde Flertallet jo for en Gangs Skyld være elskværdigt og gaa over til Mindretallets Forslag. For Resten tvivlede Taleren om, at Indenrigsministeren godkendte højere Beløb end 30 Kr. + Børnetillæg; saaledes var det fastsat for Københavns Vedkommende, og det var tvivlsomt, at det blev højere for Aarhus.

Vald. Pedersen gjorde Hr. Møller opmærksom paa, at det Forslag, der forelaa fra Flertallet, var et Kompromis, der var fremkommet efter lange Forhandlinger, og havde Frk. Thomsen været til Stede ved Mødet, var hun sikkert gaaet med dertil ogsaa. Det passede ikke, at Understøttelsen i København var sat til 30 Kr.; det var blot fastslaaet, at Hjælpekassen kunde bestemme, at den mindste Understøttelse er 30 Kr.

Simonsen beklagede, at der ikke kunde opnaas Enighed over Flertallets Forslag, for det vilde maaske have nogen Indflydelse paa Ministerens Stilling. Taleren vilde protestere mod Pastor Laursens Udtalelse om, at Socialdemokraterne i Folketinget skulde have været med til at animere Ministeren til kun at gaa til 30 Kr. Derimod vilde Talerens Parti have Loven bygget paa de nuværende Arbejdsløshedskasser, hvilket de andre Partier ikke vilde gaa med til, skønt dette dog maatte kaldes Hjælp til Selvhjælp; men nu viste det sig alligevel, at man var nødt til at samarbejde med Arbejdsløshedskasserne for at kunne praktisere Loven.

Brammer var overbevist om, at alle i Byraadet var enige om at tage Hensyn til Kommunens økonomiske Stilling, og det var sikkert ogsaa sket her. Men naar alle Hjælpekassens Udvalgsmedlemmer havde tiltraadt Flertallets Forslag, var det for Taleren en Betyggelse paa, at det var den bedste og mest praktiske Vej at gaa, og Taleren vilde derfor stemme for Flertallets Indstilling.

P. Petersen indrømmede, at alle Hjælpekassens Medlemmer i Udvalget havde stemt for de 36 Kr.; men det var forstaaeligt nok, for naar man havde en Kasse at dele ud af, var det altid rarest at have saa meget i den som muligt. Men Byraadsmedlemmerne var ansvarlige for Styrelsen af Kommunens Finanser, og derfor maatte deres Stilling blive en anden.

Flertallets Forslag vedtoges med 11 Stemmer. For Konsul Petersens Forslag stemte 7.

13. (J. Nr. 573—1920). Forslag til **Fastsættelse af Brændevinsafgiften for 1921.**

Fra Skatteinspektøren forelaa følgende Indstilling:

»Herved tillader jeg mig at indstille, at Afgiften af stærke Drikke (Brændevinsafgiften) for Aaret 1921 fastsættes efter samme Regler som ifjor, nemlig efter de paagældendes Omsætning med stærke Drikke i Aaret 1920.

Den af Byraadet for 1920 fastsatte Gruppering var som følger:

G r u p p e I.

Restauratører, Gæstgivere, Conditorer samt Vinhandlere med Ret til Udskænkning.

O m s æ t n i n g:	A a r l i g A f g i f t:
indtil 10000 Kr.	300 Kr.
fra 10001— 20000 «	400 »
» 20001— 50000 »	600 »
» 50001—100000 »	1000 »
» 100001—200000 »	2000 »
» 200001—500000 »	3000 »

G r u p p e II.

Købmænd, Detaillister samt Vinhandlere uden Ret til Udskænkning.

indtil 50000 Kr.	100 Kr.
fra 50001—100000 »	200 »
» 100001—200000 »	300 »
» 200001—500000 »	400 »

G r u p p e III.

Ølhandlere.

indtil 50000 Kr.	50 Kr.
fra 50001—100000 »	100 »
» 10001—200000 »	200 »
» 20001—500000 »	300 »

For nystartede Forretningers Vedkommende tillader jeg mig at foreslaa, at Afgiften ligesom ifjor fastsættes til den laveste Takst i den Gruppe, som vedkommende falder ind under.«

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 612—1920). Indstilling fra Belysningsudvalget om, at de kommunale Institutioner skal aftage de bestilte Brændelskvanta.

Formanden fandt det ganske indlysende, at de forskellige Udvalg maatte aftage det Brændsel, som de havde bestilt.

Mousten henstillede at udsætte Sagen, for at de forskellige Udvalg kunde faa Lejlighed til at forhandle med Belysningsudvalget, inden Byraadet traf endelig Afgørelse.

Christensen havde intet imod at imødekomme dette Ønske; men ellers maatte Taleren holde paa, at naar Udvalgene havde bestilt Brændsel, maatte det ogsaa aftages.

Sagen udsattes.

15. (J. Nr. 623—1920). Andragende fra Arbejdernes Andels-Boligforening om kommunal Støtte til et nyt Byggeforetagende.

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling:

»Udvalget kan anbefale, at der ydes Boligforeningen Tilskud efter Loven af 20. September 1920 paa samme Vilkaar som ved de Foreningen tidligere bevilgede Tilskud, dog at det forbeholdes, at Byraadet vil kontrollere Overslag og Regnskab, saavel vedrørende dette Byggeforetagende som de tidligere, til hvilke der er ydet Tilskud, og derefter afgøre, om Tilskudene skal beregnes i Forhold til Bygningernes Anskaffelsessum eller Ejendomsskyldværdi.«

Møller oplyste, at det drejede sig om et nyt Byggeprojekt paa Hjørnet af Skovvangsvej og Cort Adellersgade, og som var beregnet til at koste 768000 Kr. Der var dog et svagt Haab om, at Beløbet kunde bringes lidt ned, idet Konjunkturerne syntes at være nedadgaaende. Komplekset

skulde omfatte 54 Lejligheder, og Kommunens Bidrag hertil vilde udgøre 153000 Kr. — Der havde været forespurgt, hvorfor andre ikke lige saa godt kunde faa Byggetilskud som Boligforeningen, og Taleren vilde derfor gøre opmærksom paa, at de Andragender, der hidtil havde foreligget, havde drejet sig om ren Villabebyggelse. Men hvis en Privatmand vilde underkaste sig de samme kontrollerende Bestemmelser som Boligforeningen og bygge lignende Lejligheder, vilde der næppe nægtes Tilskud hertil.

Formanden vilde i Forbindelse hermed sige, at de Selskaber, der hidtil havde søgt om Tilskud, ikke havde haft deres Love affattede saaledes, som Tilskudsloven forlangte. Men hvis deres Love bragtes i Overensstemmelse hermed, vilde de alle kunne faa Tilskud. For en Ordens Skyld foreslog Udvalget, at Byggeforeningens Regnskaber skulde revideres af en af Kommunen antaget Revisor; det var begge Parter bedst tjent med.

Vald. Pedersen kunde tiltræde Indstillingen og ligeledes Forslaget om at lade Stadsarkitekten gennemse Regnskaberne. Men Taleren vilde henstille, at denne Revision i saa Fald foregik saa hurtigt som muligt, og at man ikke trak Sagen ud ved at hænge sig i Smaating; dette havde i nogen Grad været Tilfældet ved Havnearbejdernes Hus i Munkegade, hvorved der var paaført Foreningen en Del unødigt Tab.

Møller autog, at hvis det var trukket lidt ud, skyldtes det, at Stadsarkitekten havde ønsket at gøre det saa udførligt og nøjagtigt som muligt.

Vald. Pedersen syntes ikke, at Stadsarkitekten behøvede at lave om paa Foreningens Regnskab, og derved gøre Sagen vanskeligere.

Formanden mente, at Boligforeningerne selv kunde fremskynde Sagen ved saa snart som muligt at fremskaffe Attester for de forskellige Udgiftposter. Stadsarkitekten havde faaet det omtalte Regnskab den 22. December, og naar det forelaa færdigt nu, kunde der næppe med Grund klages over, at det havde varet for længe.

Salling spurgte, om det ogsaa var Meningen, at enkelte Bygmestre kunde faa Tilskud efter Loven.

Formanden: Ja, hvis det drejer sig om ubemidlede.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 6^b—1920). Indstilling fra Indkvarteringskommissionen om **Anskaffelse af et nyt Varmtvandsanlæg til Artillerikasernen.**

Fra Stadsingeniøren forelaa Overslag over Udgiften, som beløb sig til 7250 Kr.

Følgende Indstilling forelaa:

»Forslaget anbefales saaledes, at Udgiften, 7250 Kr., tillægges Kasernens Tilblivelsesværdi og forrentes efter de sædvanlige Regler.«

Formanden bemærkede, at Kasernernes Forrentning var uheldig, idet alle Reparationer nu var langt dyrere end tidligere, og Kasseudvalget havde derfor indledet Underhandlinger med Ministeriet om at faa Forrentningen sat op.

Indstillingen vedtoges.

17. (J. Nr. 10²⁰—1920). **Valg af et Medlem til Bestyrelsen for det naturhistoriske Museum i Aarhus.**

Formanden oplyste, at der i længere Tid havde bestaaet en naturhistorisk Forening for Jylland, og senere var der dannet en anden Forening, der arbejdede paa at starte et naturhistorisk Museum i Aarhus, eventuelt i Tilknytning til et Universitet. Men selv om dette vilde komme til

en anden By, skulde Museet alligevel ligge i Aarhus. De to Foreninger var nu bleven slaaet sammen, og der var valgt 2 Bestyrelsesmedlemmer af hver af de tidligere Foreninger, hvorefter de nu anmodede Byraadet om at vælge et 5. Medlem til Bestyrelsen.

Christensen foreslog Mousten.

Møller foreslog Bech.

Bech kunde godt gaa med til at stemme paa Hr. Mousten, der ved sin Stilling som Lærer var knyttet til disse Fag. Taleren henstillede derfor til Hr. Møller at tage sit Forslag tilbage.

Møller tog sit Forslag tilbage.

Mousten valgtes enstemmig.

18. **Købekontrakter med:**

a. (J. Nr. 11²²—1920). Murermester C. Laursen angaaende en Grund ved Ærøgade.

b. (J. Nr. 11²³—1920). Bankfuldmægtig I. C. Kruse angaaende en Grund ved Ny Munkegade.

Godkendtes.

19. (J. Nr. 2¹⁷⁸—1920). Andragende om **Dispensation fra Bygningsvedtægtens § 17** for Trøjborgvej Nr. 50.

Anbefaledes.

20. Andragender om **Dispensation fra W. C. Regulativet** for Ejendommene:

a. (J. Nr. 2¹⁸²—1920). Badstuegade Nr. 16.

b. (J. Nr. 2¹⁸¹—1920). Nørregade Nr. 35.

c. (J. Nr. 2¹⁸⁰—1920). Fiskergade Nr. 33—37.

Bevilgedes.